



Априлилили! Увертира за тај слатки априлски шлагер започела је скоро годину дана раније, то јест пре могућег датума председничких избора, за које кажу да би могли доћи 9. априла – ако не лажу. Извежбани спин-доктори владајуће екипице осећају да ће председнички неизбежни избори донети одређене ризике, па су се упустили у даље спиновање, не би ли сломили мозак ионако забезекнутој јавности.

Као прво, почела је лицитација са могућим кандидатима за фотељу и осталу имовину Председника Републике Србије. Притом нико од прозваних и извиканих „кандидата“ није показао ни најмању намеру да се кандидује – барем не још, до сада. То треба превентивно контролисати, то треба каналисати на време у канале који овој власти одговарају. Тако су се једни сетили Вука Јеремића, бившег „председника света“ и умало генералног секретара УН. Други помињу Доста је било и њихове могуће, али никада прецизиране, кандидате нестраначког типа, попут академика Теодоровића; нико од њих још није показао намеру да се заиста и кандидује.

Најодвратнија је кампања која Заштитника грађана Сашу Јанковића проглашава већ готовим и завршеним кандидатом. О њему као о „кандидату“ дробе сви од реда: Вучић, његова екипица, одговарајући таблоиди и „аналитичари“ у цивилу. Известан број угледних и неспорних људи потписао је и подастро Саше Јанковићу сугестију да се кандидује за председника: Био је то потез непромишљен и брзоплет, мада с најбољом намером – ако јесте. Саша Јанковић нашао се – очито – у неприлици: подршка од тако неспорних и угледних људи обавезује, али здрав разум има примедбу. Непромишљеност тог апела – уз све најбоље намере – очитује се у једноставној политичкој чињеници да директно иде на руку Вучићевој превентивној кампањи: да Сашу Јанковића прво извиче за „кандидата“, онда га изгрди због овога и онога и на крају тријумфује све и ако се Јанковић појави као кандидат и – логично – изгуби, или ако се не кандидује уопште, па испадне „кукавица“, видећете већ.

